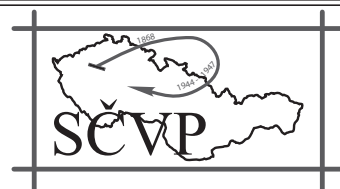

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

04/2013

Třetí generace

Psal se rok 1890,
když hrstka sousedů
se ubírala k východu.
Obloha mračny zatažena byla,
nebe jako by se hněvalo.
Snad tázalo se...
Kam tato skupina lidí se ubírala?
Proč zem svou milovanou opouštěli?
S dětmi v náručí, s uzlíkem v ruce
z porobené Vlasti
jdou do neznáma hledat
svoje štěstí.
Odpusť nám, Pane, rty tiše šeptají,
že opouštíme svoji zem.
My slibujem,
že naši potomci
se domů vrátí zpět.
Slzy kanou na rodnou zem
a z mraků těžkých kapka za kapkou
začíná zkrápět jejich hlavy...
Těžké mraky se v cáry rozervali,
slunce se skrze mraky prodralo,
ozářilo jejich líce
a slzy jim osušilo.

Kěž na Rusi by se jim lépe žilo!
V malebném údolí s říčkou a rybníkem
poblíže velkého černého lesa
se tato hrstka Čechů usadila.
Kácela stromy, půdu kypřila.
V kapse se skývou suchého chleba
ve velké dřině si pot z čela utírala.

Míjela léta...
V údolí se zaskvěla vesnička
čistá jak vody sklenička.
Silnice dlážděná, čistě zametená,
obílené domky z brčálové zeleně vykukují
a ty z červených cihel se rdějí.
Vůkol nich zahrady květem a ovocem voní.
Na kopečku škola bíle svítí,
vedle ní zvonek poledne i klekání zvoní.
A po léta do té školy sbíhají se děti.
Vozy rachotí po silnici na pole,
kde voní obilí dozrálé.
Na chmelnicích šišky chmele zrajou
a na strništích stáda krav se pasou.
Voní voda, louky, lesy i ta černá hlína.
Oráči ji kypří pluhem doma vyrobeným.
S ní žijí, ji milují!
Rybník puškvorcem je lemovaný
a na jeho hladině čisté vody
ostrůvky bílých lekninů zrak vábí.
Mezi nimi hejna ryb se honí.
Zrak dalek k lesům bloudí,
kde samoty se choulí.
To vše jsou krásy kraje – ukrajinské Volyně!

Reakce na hledání krajanů

Ve Zpravodaji SČVP pod názvem výzva paní Anna Crhánková-Čecháková shání jakékoliv poznatky o volyňských příbuzných.
Pocházím z Teremna, říkali jsme Staré Teremno, asi dva km od Lucka. Byla to česká vesnice, ukrajinských rodin tam bylo moc málo. Asi za jeden a půl roku mi bude 80 roků. Mého tatínka Josefa Janečka sestru, Emilie Janečkovou, si vzala za manžela pana Komárka. Možná, že měli svatbu v pravoslavné církvi, slyšela jsem, že byli pravoslavní. Bydleli v Kopči. Já jsem v té církvi byla párkrát jako dítě. Sloužil tam baťuška Pařízek. Z venčí byly malby, prý to maloval

Po celých sedmdesát sedm jar
tam oráč kyprou půdu oral,
po sedmdesát sedm jar tam do ní zrní sel.
A když zralý klas již chlebem voněl,
srp a kosu do ruky své bral.
Po sedmdesát sedm let tam kovář koně koval,
po sedmdesát sedm let tam tesař krovy tesal,
po sedmdesát sedm let tam
zedník domy stavěl,
po sedmdesát sedm let tam
mlynář ve mlyně zrna na chléb mlel
a sládek pivo vařil.
Po sedmdesát sedm let se nový člověk rodil.
Ve škole učitel ho české řeči učil.
Po sedmdesát sedm let tam
hrobník na hřbitově hroby kopal.

Když stará vlast ohrožena byla,
sedlák srp i pluh, kovář perlík,
tesař širočinu, mlynář pytel se zrním,
zedník cihlu, hrobník lopatu svou odkládal
a žádný z nich do ruky pušku
vzítí neváhal!...

Pak s bratry Rusy i s bratry Slováky,
S Rusíny z Podkarpatské Ukrajiny
i s Ukrajinci od Donu
si šel vybojovat cestu domů.
Šel otec, syn, bratr i sestra...
Bratr v tanku, kryje automatika,
stíhal odvěkého nepřítele!
Otec z děla páлил, nepřítele hubil!
Sestra i její kamarádka
radistkou se stala,
Lenka sanitářkou byla.
Její ruce hebké byly,
její ústa, když mluvila,
bolest raněného mírnila.
Po měkkém pohlázení raněný usinal.
Na domov, na mámu vzpomínal...
I na rodnou volyňskou vesničku.

Je září, ovoce v zahradách zraje.
Jedno z těch jablek mu podává máma.
Ale to je jen krátký sen...
Nová, ohlušující rána!
Lepká hlína smíšená s mlhou
se na těla sype v karpatských lesích,
vyrvaná smrtící minou!...
Raněný se sanitářkou Lenkou
tisknou se více k síře zemi...
Vše utichlo, zůstali živí!
Kamarádi pokračovali v útoku,
aby zvítězili!
Boj neskončil. Je těžký,
tanky útočí, děla pálı.
S přiskokem jdou bratři kamarádi kupředu!
Slyšet je raněných stěn.
Krev teče a z krve té
se pomalu svoboda Vlasti rodí.
Jedna střepina z miny
uvázla v prsou dukelského hrdiny.
Tělo chladne – barvu má bílou –
rudá krev teče pomalu z rány.
Šedá, těžká mlha klesá dolů.
Jeho zrak je upřen na modrou oblohu...
Jeho život uhasíná...
Po třiceti pěti letech na hrobech
květy červené a bílé
pod modrou oblohou je vidět.
Nad hrobem vlaje vlajka.
Červenomodrobílá.
Ty květy položily ruce matek,
sester, bratrů i otců,
ruce kamarádů a spolužáků
ve svobodné Vlasti.
Všichni ti, kteří živí zůstali,
slib svých prarodičů splnili.
Do svobodné vlasti se vrátili.
A budují svou krásnou, milovanou zem!

Petr Bliml, již nežijící rodák z Volkova.

český malíř. Jestli k té církvi nepatřili pravoslavní ze Stromovky. Jednou jsem tam viděla takový menší průvod žen, měly tam svítit pasky na talířích, něco podobného jako mazance, jenže je měly upečený v hrncích a vyklopené na talíře. Baťuška sloužil po válce v Litoměřicích. Po válce Komárkovi jeli za synem Bohoušem do Mezholez na Šumavu, s dcerou Miroslavou. Později se vdala a vzala si pana Buchtu z Počajeva. Už nežije, jenom vnuci s rodinou od dcery a syna. Syn Bohouše Komárka je na Šumavě ženatý, už jsem zapoměla kde bydlí. Moc telefonovat neumím, tak mě napadlo, že to řeknu Vám.
Alžběta Bezděková

Pozvánka

Setkání Kupičováků v Krásném Dvoře.

V sobotu 11. května od 10 hodin se koná v Krásném Dvoře setkání rodáků z Kupičova, jejich potomků a přátel. Při setkání si chceme připomenout události roku 1943, kdy Kupičov se musel bránit útokům nacionalistických band. Tehdy byly zavražděny dvě české rodiny a několik jednotlivých českých obyvatel Kupičova.

Setkání bude mít obvyklý průběh: ekumenickou bohoslužbu za účasti duchovních katolické, evangelické a pravoslavné církve, pietní vzpomínka u pomníku padlých s vojenskými poctami, oběd a volná beseda v místní škole. Všichni přátelé jsou vítáni.

Miloslava Žáková

Pozvánka

Vážení přátelé, vážení volynáci!

V letošním roce se koná, u příležitosti 70. výročí vypálení Malína Českého a zavraždění 374 jeho obyvatel a dalších náhodných přítomných, tak jako každý rok pietní akce. Z organizačních důvodů se tento akt uskuteční v neděli 7. 7. 2013. Posun termínu je dám i tím, že se přímo v Malíně Českém zúčastní zástupci nejen českých, ale i ukrajinských organizací na různých úrovních a proto bylo nutné termínově tuto akci sladit tak, aby se vyhovělo pokud možno všem.

Dalším důvodem změny termínu jsou i plánovaná setkání zde, v České Republice, a to pietní akt a celostátní setkání v Žatci v sobotu 13. 7. 2013 a 20. 7. 2013 pietní akt v Novém Malíně.

Věříme, že se všech těchto akcí zúčastníte ve velkém počtu. Do Malína Českého zatím směřují dva autobusové zájezdy, jeden z Prahy klasickou cestou přes Polsko a druhý z Brna pojedje přes Maďarsko a Zakarpatí.

Očekáváme přitom, že budou oba naplněny a dokonce se počítá s variantou přidání dalšího autobusu, nebo zajištění kapacity tak, aby byli uspokojeni všichni zájemci zájezdu na tuto významnou událost. V Praze se hlaste u paní J. Kolářové, v Brně u L. Sazečka.

Oznámení

Moji milí rodáci, Novokrajáci. Jako každý rok i tentokrát Vás všechny srdečně zvou na malé setkání do Podbořan, uctít památku našich padlých ve válce u památníku 11. 5. v 10:00 hod. Později, jako v minulém roce, se odebereme do Vysokých Třebešic na společný oběd. Kdo budete moci prosím přijďte, budu velice ráda i když sama mám zdravotní potíže a dost dovedu to vzdát. Ale snažím se o to moc, abychom se mohli sejít v co možná hojném počtu. Bude to sobota. Těším se na setkání s Vámi, *Kamila Ondrová*

Akce Olomouckého regionu v roce 2013

V pátek 7. května v 17 hod. se uskuteční slavnostní akce k výročí osvobození ČSR před KD (Kulturní dům) v Hněvotíně a to položením věnce k pomníku padlým. Po této akci následuje členská schůze v KD spojená s občerstvením a nově uspořádáme tombolu z dáreků, které společně všichni přineseme.

V sobotu 26. října ve 14 hod. se uskuteční slavnostní výroční schůze v KD Hněvotín, spojená s volbou nového výboru a předsedy našeho regionu. Bližší informace k akci 26. října budou sděleny později, prostřednictvím našeho Zpravodaje. Případné dotazy na tel.: 736158442 nebo 775098503, e-mail: miroslav.nerad@seznam.cz.

Za region

Vladimír Polák předseda

Brno hlásí

Dne 19. 4. 2013 se opět sejdemne na jarním setkání našeho regionu v restauraci Bogota na Nových Sadech. Očekáváme Vás všechny od 13:00 letního času.

Kdo nemáte zaplacené příspěvky tak budete mít příležitost to učinit. Samozřejmě že nezapomeňte ani na dobrou náladu!

Za výbor zve

Lubomír Sazeček

Reemigrace volyňských Čechů

Prof. PhDr. Jaroslav Vaculík, CSc. v Senátu ČR

V září 1939 byla Volyně, v souladu s jednou z tajných doložek německo-sovětské smlouvy ze srpna 1939, okupována Sovětským svazem. Pro volyňské Čechy skončilo období relativní ekonomické prosperity a kulturního rozvoje. Byl nastolen totalitní režim, který zničil možnosti soukromého podnikání a individuální seberealizace v kulturní oblasti. Po dvou letech byla komunistická totalita nahrazena nacistickou, která každodenně dávala zdejšímu obyvatelstvu najevo údadnou převahu germánské rasy. V průběhu této okupace se mimořádně vyostřily vztahy mezi jednotlivými národnostmi Volyně, zejména mezi Ukrajinci a Poláky. Za této situace

byla česká minorita v permanentním ohrožení své fyzické existence. Dosavadní hodnoty byly devalvovány a jediným východiskem se stal odchod z tohoto obtížného prostoru.

Logickým se tedy stává vystoupení těch volyňských Čechů, kteří měli relativní možnost vyjádřit stanovisko i ostatních krajanů. Byli to volyňští příslušníci 1. československého praporu v SSSR, kteří předložili návrh, jenž byl ovšem v zásadním rozporu s politikou bolševického režimu, který nepřipouštěl vystěhovávání svých občanů. Dokonce i samotný pokus o vystěhovávání byl považován za trestný čin. Proto bylo nezbytné do celé věci angažovat nejvyšší československé představitele.

Po bitvě u Sokolova byl československý prapor přemístěn do Novochoperska v Saratovské oblasti, kde poté vznikla 1. československá samostatná brigáda v SSSR. Zde se mluvčím volyňských Čechů stal ppor. Jaroslav Perný, někdejší vysídlenec do Kazachstánu, který do jednotky vstoupil již v Buzuluk. V jednotce bylo asi padesát volyňských Čechů, kteří ustavili své představenstvo. Rozhodli se sestavit Pamětní spis volyňských Čechů, který měl obsahovat žádost prezidentu Edvardu Benešovi o reemigraci, seznam českých kolonií na Volyni a jmenný seznam Čechů, kteří se žádostí souhlasí. Na nepravděpodobných schůzkách členové představenstva dopracovávali text spisu, který chtěli předat veliteli brigády plk. Ludvíku Svobodovi, který o snaze volyňských Čechů o návrat do staré vlasti věděl a byl jí nakloněn. Chtěli, aby spis byl kurýrní poštou odeslán náčelníkovi Československé vojenské mise v SSSR plk. Heliodoru Píkovi, který ho měl odeslat diplomatickou cestou prezidentu Benešovi do Londýna.

Spis byl vyhotoven 6. července 1943 a hovořil jménem Čechů ze západní Volyně, připomínal vznik československých legií za 1. světové války a uváděl, že v Rudé armádě slouží šest odvodních ročníků českých branců z Volyně, tj. asi tisíc mužů, kteří byli většinou zařazeni do pracovních vojenských útvarů v týlu fronty. Připomínal volyňské příslušníky československých jednotek v SSSR, Velké Británii a na Blízkém východě, z nichž mnozí padli. Vyjádřil přání, aby po znovudobytí státní a národní samostatnosti se krajanům dostalo plné možnosti návratu do ČSR. Sliboval, že budou dobrými občany státu. Dne 22. ledna 1944 přednosta VKPR gen. Hasal doprovázen velitelem československých vojenských jednotek v SSSR gen. Janem Kratochvílem, náčelníkem mise gen. Heliodorem Píkou a velvyslancem Zdeňkem Fierlingerem přijel na stanoviště velitele brigády, kde byla odevzdána vyznamenání. Gen. Kratochvíl zprostředkoval předání Pamětního spisu volyňských Čechů gen. Hasalovi, který jej měl předat prezidentu Benešovi.

O reemigraci uvažovali i volyňští Češi zapojení do činnosti odbojové organizace Blaník. V ilegálním tiskovém orgánu československého odboje na Ukrajině časopisu Hlasatel z 23. listopadu 1943 se uvádělo, že „těžké zkoušky, jež naše volyňská menšina v posledních letech prožívá, vzbuzují u většiny našich krajanů na Volyni touhu vrátit se po této válce do vlasti, ač by se zde hospodářsky nedařilo opět zle“. Jako podmínky návratu viděl časopis vítězný konec války a vysídlení Němců z ČSR.

Další žádost o reemigraci předložila 24. dubna 1945 v Košicích deputace volyňských Čechů vedená bývalým předsedou ČMS štkp. Vladimírem Mesnerem předsedovi vlády Z. Fierlingerovi a 25. dubna prezidentu Benešovi. Byla podána jménem ne několika desítek, ale deseti tisíc volyňských příslušníků 1. československého armádního sboru, kteří se do něj dobrovolně přihlásili na jaře 1944 a svedli na podzim 1944 hrdinské boje na Dukle, kde mnozí z nich obětovali své životy.

Po osvobození a příchodu volyňských vojáků do ČSR se 26. května 1945 sešla v Praze za předsednictví štkp. Vladimíra Mesnera schůze 94 delegátů volyňských obcí, která pověřila nově vzniklý Prozatímní volyňský akční výbor přípravou reemigrace. Dne 28. května 1945 byla ministru zahraničí Janu Masarykovi předána další žádost o reemigraci české minority na Volyni do ČSR. Již 11. června 1945 dal ministerstvo zahraničních věcí instrukce československému velvyslanci v Moskvě, aby zjistilo stanovisko sovětské vlády.

Oficiální jednání ČSR se SSSR bylo zahájeno v červnu 1945, kdy československá delegace při příležitosti jednání o odstoupení Podkarpatské Rusi Sovětskému svazu předložila náměstkovi lidového komisaře zahraničních věcí SSSR Andreji Januareviči Vyšinskému aide-mémoire týkající se podmínek přesídlení volyňských Čechů. O celé záležitosti hovořili tehdy českoslovenští představitelé i při přijetí Josifem V. Stalinem. Od té doby bylo jednání vedeno na úrovni obou ministerstev zahraničních věcí, a to s velkou úporností, neboť naráželo od počátku na sovětskou neochotu. Ministr Vjašeslav M. Molotov neustále opakoval, že „vše se zkoumá“. Státní tajemník z

ministerstva zahraničních věcí dr. Vladimír Clementis otázku reemigrace několikrát urgoval u sovětského velvyslance v ČSR Valeriana A. Zorina a byl jím ujištěn, že sovětské ministerstvo zahraničních věcí se bude problémem zabývat poté, kdy vybaví záležitosti spjaté s výsledky postupimské konference tří velmocí na přelomu července a srpna 1945. Poté mělo sovětské ministerstvo sdělit své stanovisko československé straně. Sám Clementis při osobních rozhovorech se sovětskými představiteli údajně „neshledal žádnou nechuť, anebo zásadně odmítavé stanovisko“.

Československé ministerstvo zahraničních věcí, vláda i jednotlivé úřady byly zaplaveny spoustou rezolucí, urgencí a žádostí o urychlení přestěhování. Záležitostí se zmocnil tisk, který příčinu protahování viděl v nevděku k bojovníkům 2. světové války. Díky neustálým intervencím velitelství Vojenské skupiny Žatec byli do československo-sovětského jednání zainteresováni i jednotliví členové vlády, včetně jejího předsedy Zdeňka Fierlingera. V září 1945 urgoval u státního tajemníka na ministerstvu zahraničních věcí Vladimíra Clementise ve věci reemigrace ministr zahraničního obchodu dr. Hubert Ripka.

Pokračování přístě

Češi bojovali na všech frontách

S velkým zájmem jsem si přečetl článek krajanky I. Časarové o strýčkovi, kterému Wanda Wasilewska pomohla vstoupit do polské armády a bojovat v Iránu a v Iráku během II. světové války. To, co dotyčná krajanka píše o strýčkově sov. zajetí je dle pravdy. Skutečně velká část polských vojáků, kteří padli do v sov. zajetí byli odesláni do Kryvého Rohu, zde pracovali na železnorudném dole. Sovětskými úřady jim bylo slíbeno, že je to jen dočasné. Když, to známé sovětské „dočasné“ trvalo déle, než bylo slíbeno, zajatci vstoupili do stávků. Za to následně byli odtransportováni, dle vyprávění těch, kteří tam byli, bylo to k severnímu pólu. Podmínky zde byly strašné. Některým přálo štěstí, setkali se zde s polskými ženami a dětmi, vyvezenými na Sibiř. Pochopitelně, že se i přes nebezpečí domluvili. Tito lidé měli dovoleno si dopisovat s příbuznými a dostávat balíčky. Jedna rodina byla z obce Ostrov, nedaleko Kupičova. Náš strýc polský voják-zajatce je poprosil, aby napsal domů, že je zde Čech Josef Žitný z Kupičova. Díky Polákům z Ostrova se rodina Žitných dozvěděla, že tatínek žije! Díky jim se Žitný zachránil. Baličky, které mu Poláci zprostředkovali, pokládali na smluvené místo a on velice opatrně si je vybíral. Mnozí z těch zajatců oslepli, strýc říkal, že jeden byl Čech. Podmínky se stále zhoršovaly. Do té beznaděje, k radosti všech, Němci napadli SSSR.

Polská vláda v Londýně podepsala s SSSR spojeneckou smlouvu. Otec a učitel, vesmírný stavitel, Josef Visarionovič Stalin vypil s polským předsedou exilové vlády generálem Wl. Sikorským „Bruderschaft“. Brány sovětských lágrů se Polákům otevřely. Bojeschopní muži spěchali do Buzuluku. Polský vyšší důstojník Wl. Anders byl povýšen na generála. Proto příslušníci této armády jsou dodnes, dle svého velitele, nazýváni Andersovci. Shodou okolností také Čechoslováci začínali po Polácích v Buzuluku a dodnes jsou stále „Svobodovci“.

Příliv Poláků (polských státních příslušníků) do Buzuluku byl obrovský. Bohužel, mezi polským vedením a sověty docházelo k nedorozuměním. Sověti nepustili všechny internované a vězněné. Že došlo ke Katyni se nevědělo. Marně gen. Anders naléhal na sověty, konkrétně jmenoval vysoké důstojníky. Tehdy, Stalin řekl, že je možné, že utekli do Mongolska. Nakonec celé to množství Poláků (vojáci a civilové) bylo přemístěno na Střední východ. SSSR opouštěli na břehu Kaspického moře, dostali slanečky a suchary. Na protějším břehu moře je vítal přístav Pahlavi a neuvěřitelné množství jídla. Mnozí se najedli tolik datlí, že je po krásném pobytu v Palestině, Iráku a Egyptě do konce života nemohli ani vidět. Obrany Tobruku se nezúčastnili. Následovalo vylodění v Itálii a krvavá, ale vítězná bitva o klášter Monte Cassino v Itálii. Dle vzpomínek účastníku boje, byl Čech, ten který vztýčil polskou vlajku na dobytém klášteře. Hned druhý den po vítězné bitvě vojáci již zpívali, že „...sztandar swój biało-czerwony zatkneli na gruzach wśród chmur...“.

Někteří Volyňáci se s rodinami již nesešli a někteří, jako Kupičovák Josef Žitný, se sešel s rodinou až v roce 1948. Chudák, za překročení polsko-české hranice si musel trest odpracovat v kamenolomu.

Po odchodu „Andersovců“ byla v SSSR zformovaná jiná polská armáda, organizovaná právě takovými předáky polského odboje jako Wanda Wasilewska, gen. Berling, gen. Świerczewski a jiní. Začali divizi Tadeusza Kościuszki a nakonec to byly I. a II. Armija Wojska Polskiego. Díky jim se zachránilo ještě mnoho Poláku, kteří neodešli s gen. Wl. Andersem.

Václav Kytl

Otevřený dopis členům Předsednictva SČVP a členům Redakční rady Zpravodaje

Vážení krajané,

obracím se na Vás tímto vážným problémem:

Jako spoluzakladatele našeho Sdružení mě velice znepokojuje nedobrá atmosféra, která se mezi jeho členy vlivem Zpravodaje vytváří. Mám na mysli příspěvky politického zaměření, které se v něm v poslední době uveřejňují. Tato problematika na stránky Zpravodaje zásadně nepatří!

Zpravodaj Čechů z Volyně a jejich přátel je krajským časopisem, a proto se má zabývat výhradně otázkami krajského rázu. Žádné jiné otázky by v něm neměly mít prostor! K tomu nemají právo ani jednotlivci nebo skupiny členů Sdružení, ani jejich vrcholné orgány.

Již v 1. čísle Zpravodaje z roku 1991 jsem seznámil krajskou veřejnost s úkoly nově založeného Sdružení a vyzval ji, aby přispívala k jejich plnění prostřednictvím Zpravodaje. Na tomto se od té doby na poslání Zpravodaje nic nezměnilo. Nikde nebylo rozhodnuto, že se Zpravodaj má zabývat i politickými otázkami.

Dovoluji si tedy proto požádat Předsednictvo SČVP a Redakční radu Zpravodaje, aby nedovolily jeho zpolitizování. Nechceme, aby se z něj stal politický Hyde Park.

Vyzývám proto Předsednictvo SČVP a Redakční radu Zpravodaje, aby v nejbližším možném jeho čísle uveřejnily své zásadní stanovisko k této problematice a vyzvaly členy Sdružení, aby příspěvky politického zaměření do Zpravodaje neposílali.

Prof. Ing. M. Šatava

Z výroční členské schůze regionu Litoměřice

V pátek 8. března t.r. se v Litoměřicích sešlo přes 50 členů Sdružení a jejich přátel, aby zhodnotili svoji činnost v roce 2012 a schválili nové úkoly pro letošní rok. Předseda Kozák zahájil jednání a popřál všem ženám k Mezinárodnímu dni žen. Mezi hosty přivítal hospodářku paní Nečasovou s manželem, paní Kolářovou s manželem a samozřejmě našeho čestného člena PaedDr. Moravce, ředitele okresního archivu.

Po přivítání ucitli všichni přítomní minutou ticha 9 zemřelých členů našeho regionu v minulém roce. Poté předseda přednesl zprávu o činnosti za rok 2012, kde se nám podařilo všechny akce, které jsme si vytýčili, splnit a z toho jsme čerpali náměty pro naši práci v letošním roce. Mezi hlavní úkoly patří pravidelná schůzová činnost jak výboru, tak 2 setkání celého regionu a to na výroční členské schůzi a podzimním posvícenském setkání. Ve spolupráci se Svazem bojovníků za svobodu a Obcí legionářskou je naším úkolem, podílet se svou účastí na pietních aktech jak v našem regionu, tak např. v Žatci položením květin k pomníku bývalého prezidenta Dr. Edvarda Beneše a také spolupráce s Památkem Lidice-Český Malín. Nemalý úkol, který jsme si vytýčili, je získávání nových členů, především z řad mladých lidí, aby tradice Volyňských Čechů pokračovaly i nadále.

Dalším bodem bylo projednání a schválení změn ve výboru regionu doplněním výboru za členy, kteří odešli jednak ze zdravotních důvodů, ale také z důvodu stěhování do jiného regionu.

Daniela Zelenková

Naši jubilanti

reg. Brno: V dubnu oslaví 83 let Helena Vlachová z Kopče, nyní Kučerov a 80 let Slavěna Zajícová z Novostavců, nyní z Koclířova. Za region přeje *Lubomír Sazeček*

reg. Domažlice: V březnu oslavili 87 let Emilie Divišová z Ivaniče, nyní Domov pro seniory Domažlice a 83 let Karel Lochman z Plzně. Za region *Miloslava Chocholatá*

reg. Cheb: Před 60 lety, 19. 4. 1953 v pravoslavném chrámu sv. Olgy ve Františkových Lázních požehnal nynější západočeský arciděkan ThDr. Jan Křivka manželům Libuše a Rostislavu Pancířovým. Nyní s nimi oslaví jejich diamantovou svatbu 7 dětí, 20 vnuků a 19 pravnuček! Za krajany chebského regionu přejeme našim milým členům a přátelům boží požehnání do dalších let, prožitých ve zdraví a spokojenosti v kruhu krásné rodiny a děkujeme za jejich práci pro naši organizaci. *Ludmila Mácová, Vladimír Zýval*

A 83 let oslaví Emilie Rampasová ze Sofievky, nyní Cheb - Podhrad. Štěstí, zdraví a mnoho dalších let za region přeje *L. Pancířová*

reg. Chomutov: V dubnu oslaví 87 let Růžena (Paraska) Lhotáková z Vyšné Písané; bytem Chomutov; 87 let Miluše Kalcovská z Mirohoště, bytem Praha; 87 let Marie Haltuchova z Dlouhého Pole, bytem Sušany; 84 let Josef Kocek z Novokrajova, bytem Šluknov; 83 let Zdenka Vlnatá z Dlouhého Pole, bytem Nová Role. Hodně štěstí a zdraví do dalších let přeje za region *Jiřina Kačerová a Josef Roller*

reg. Karlovy Vary: V dubnu oslaví 88 let Josefa Oulovská z Dubna, bytem K. Vary. Přejeme pevně zdraví a spokojenost. Za region

Helena Horáková

reg. Litoměřice: V dubnu oslaví 81 let Olga Peřinová z Kruky-Nová Nikolajovka, bytem Ústí n.L.; 81 let Ing. Josef Vlk z Boratína, bytem Ústí n. L.; 84 let Jiří Pancíř z Rohožna, bytem Lovosice; 85 let Libuše Hývllová z Mirohoště, bytem Litoměřice. Do dalších let hodně zdraví a životní pohodu. Za region

Daniela Zelenková

reg. Moravskoslezský: V dubnu oslaví 75 let Marie Vaněčková ze Špakova, bytem Stachovice; 83 let Jaroslav Loukota z Kopče, bytem Horní Benešov; 85 let Rostislav Stehlík z Ládovky, Nový Jičín. Všem jubilantům přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohodu. Za region

Dr. Vladimír Samec - předs., Marie Seitlová - taj.

reg. Olomouc: V dubnu oslaví 81 let Pavlicová Halina z Hlinska, nyní Olomouc; 75 let Skalka Josef, nyní Loučky - Odry. Těmto našim členům do příštích let přejeme hodně zdraví a pohodu. Za region

Vladimír Polák - před. a Miroslav Neraď - člen výb.

reg. Praha: V dubnu oslaví 85 let Ing. RNDr. Andres Evžen z Okolku, nyní Praha; 70 let Horn Josef z Hlinska, nyní Kozomín; 65 let Ing. Bittnerová Dagmar z Prahy, nyní Liberec.

Za region hodně štěstí a zdraví přeje

Miluše Průšová

reg. Rakovník: V dubnu oslaví 87 let Vladimír Lněniček ze Sofievky, bytem Oračov; 85 let Anna Hanková z Újezdů Českých, bytem Kotopeky; 83 let Anna Pitrová z Varkovičů, bytem Šanov; 80 let Helena Nováková z Hulče České; bytem Praha; 75 let Halina Ballardová z Novokrajeva, bytem Nové Strašecí.

Všem jubilantům blahopřejeme a do dalších let jim přejeme pevně zdraví, štěstí a životní pohodu. Za region

Emilie Šimánková a Josef Krouský

reg. Šumperk: V dubnu oslaví 91 let Emilie Šimková Voženilková z Hlinska, nyní Nový Malín; 87 let Helena Mrázová z Dědovy Hory, nyní Šumperk; 83 let Jaroslav Bílek z Krasinla, nyní Víkřovice; 82 let Marie Doležalová Šotolová z Ozeran, nyní Úsov. Všem jubilantům přejeme pevně zdraví a štěstí. Za region

Jiřina Žáková

reg. Teplice: V březnu 12. oslavila své 90. narozeniny bývalá členka regionu **Ludmila Pišlová Černá**, rodačka z Malé Zubovštiny, nyní Krupka. V dubnu oslaví 80 let Emilie Vondráčková Kovalčuková ze Sviščova, nyní Roudníky; 80 let Zina Dvořáková Glancová z Gorosěk, nyní Teplice; 75 let Jiří Solar z Mirohoště, nyní Teplice. Všem oslavencům přeje pevně zdraví a životní pohodu výbor regionu Teplice

Vlasta Holmanová

reg. Vyškov: V dubnu oslaví 83 let Vlachová Helena, Kučerov. A v květnu oslaví 60 let Měřinská Jiřina Drnovice; 65 let Zavadilová Marie, Vyškov; 65 let Lusková Marie, Hlubočany. Ke gratulaci se připojují členové regionu a

Černý Václav

reg. Žatec: V březnu oslavili 50 let Jana Choutková z Podbořany; 65 let Helena Šubrtová z Rybnán, nyní Žatec; 84 let Pavlína Poliščuková z Rovna, bytem Žatec. V dubnu oslaví 55 let Božena Kamencová Žatec, nyní Most; 65 let Jaroslava Kastlová Podbořany; 65 let Marie Křížová Žatec, nyní Klůček; 65 let Libuše Maťáková Omelanština, nyní Louny; 65 let Jaroslav Brynda Žatec, nyní Třeskomice; 70 let Marie Bredschneiderová z Novokrajeva, nyní Žatec; 80 let Jiří Pospíšil Luck, nyní Mělník; 82 Marie Medunová Podbořany; 83 let Irena Zemanová Luck, nyní Žatec; 84 let Marie Procházková z Buršovyky, nyní Liběšovice; 85 let Helena Klimentová z Moskovštiny, nyní Podbořany; 86 let Olga Loukotková z Volkova, nyní Siřem; 86 let Ludmila Chudybová z Volkova, nyní Louny; 88 let Marta Jachňuková z Heřm. Městce, nyní Žatec; 89 let Marie Němcová z Voloskovic, nyní Lhota u Žatce. Všem oslavencům moc zdravíčka, štěstí a do příštích let hodně Božího Požehání a spokojenosti, za region přeje

Kamila Ondrová

Příspěvky na tisk

reg. Žatec+Podbořany: Marie Sikolová Louny 200Kč; Marie Šimková Želeč 100Kč; Anna Hokešová Žatec 100Kč; Miroslava Kalkusová Vroutek 500Kč; Antonie Řadová Podbořany 150Kč; Milada Andělová Lichnov 200Kč; Helena Mlejnková Liběšice 200Kč; Jiřina Zetková Žatec 100Kč; Helena Tomešová Žatec 100Kč.

reg. Praha: Viktor Vigner Tábor 300Kč; Halina Beštová Praha 300Kč; Josef Albrecht Kladno 300Kč; Josef Fiala Slaný 500Kč; Klaudivie Hrušková Beroun 200Kč; Ludmila Klejšmídková Jaroměř 200Kč; Darie Saveláková Krupka 200Kč; Jiřina Šťastná Kostelec n/Č.L. 300Kč; Olga Rašková Hořovice 200Kč.

reg. Chomutov: Zdeňka Kochanová Údlice 50Kč; Beneš Vraný jedn. OVČSBS Chomutov 300Kč; Alexandr Hývl Klášterec n/Ohří 500Kč. A **reg. Frýdlant:** Marie Zahrebová Prachatice 200Kč

reg. Litoměřice: Miloslav Bohatec Litoměřice 200Kč; Jiřina Kolocová Okna 100Kč; Emilie Nováková Nučnice 100Kč; Miloslava Papíková Chotiněves 100Kč; Olga Vašíková Liběšice 150Kč; Pavel Hořenín Roudnice n/L 100Kč; Věra Vichová Litoměřice 200Kč; Ing. Jiří Bohatec Soběnice 200Kč; Karel Šerák Chotiněves 100Kč; Ludmila Dvořáková Okna 200Kč; Nina Bilijenkova Hoštka 200Kč; Irena Časárová Mělník 200Kč.

reg. Šumperk: Jiří Jersák Šumperk 150Kč.

reg. Brno: Jarmila Stará Dobrné 200Kč; Slavomír Sacharčuk Malešovice 1.000Kč.

reg. Karlovy Vary: Regína Rambousková Ostrov n/O 200Kč.

reg. Uničov: Hana Košáková Medlov 200Kč.

reg. Olomouc: Vladimíra Křížová Olomouc 1.000Kč.

reg. Cheb: Emilie Tenglerová Těšov 200Kč.

reg. Krkonoše: Josef Bechtin Mříčná 190Kč; Antonína Brátová Mladé Buky 200Kč; Olga Glajchová Trutnov 200Kč; Jiřina Novotná Mladé Buky 200Kč; Slavěna Zadražilová Jilemnice 200Kč.

reg. Vyškov: Helena Vlachová Kučerov 200Kč;

Zahraniční členka zaslala na úhradu členského a na tisk Jana Schwaethoff Erlangen Německo 500Kč.

Mimořádný příspěvek na zpracování filmu pro ČT region Žatec:

Marie Ryšavá Žatec 200Kč.

Naše řady opustili

reg. Cheb: Dne 14. 3. 2013 zemřel ve věku 84 let náš krajan a dlouholetý člen Chebského regionu SČVP **Štěpán Doleček** původem z Vrby. Hlubokou soustrast manželce a dětem jménem krajanů přejevují

Ludmila Mácová a Libuše Pancířová

reg. Litoměřice: Dne 23. února zemřel ve věku nedožitých 76 let pan **Oldřich Procházka** ze Zdobunova, posledně bytem Lovosice. Upřímnou soustrast pozůstalým věnuje za region Litoměřice

Daniela Zelenková, jednatelka

reg. Olomouc: Dne 7. 3. 2013 zemřela ve věku 68 let naše členka vrboru, kamarádka, paní **Emilie Procházková Tenglerová** z Hněvotína, narozená na Moldavě na Volyni. Od počátku obnovení činnosti našeho sdružení byla velice aktivní a pracovitá. Hodně pomáhala při krajanových setkáních našeho sdružení, které se konalo na celostátní úrovni. V kruhu volyňských Čechů byla velmi oblíbená. Byla správnou volyňačkou hrdou na svůj původ a původ svých rodičů. Její cesta životem nebyla lehká ani jednoduchá. Oto více si vážíme práce a času, který věnovala našemu sdružení a lidem kolem sebe. Kdo jste ji znali, vzpomeňte si na ni a věnujte jí tichou vzpomínku. Za region *Vladimír Polák - před. a Miroslav Neraď - člen výb.*

--- Vážení krajané, oznamujeme všem smutnou zprávu, že zemřel zakládající člen šumperského regionu pan **Vladimír Šotola** z Ozeran Českých, který bydlel v Novém Malíně. Zemřel nečekaně dne 12. 2. 2013 ve věku 84 roků. Chceme mu touto cestou poděkovat za vše, co pro náš region až do posledních chvil života dělal. Vždy ochotně a nezištně pomáhal při všech akcích, zejména dbal na důstojnou vzpomínku na českomalínské mučedníky.

„Milý Vlášo, za všechno Tvou obětavost pro náš region vřelě díky. Budeme na Tebe často vzpomínat. Ať je Ti země česká lehkou peřinou.“ Za region Šumperk členové výboru a sestra *Alice Bílková*

--- V minulém čísle bylo v této rubrice nesprávně uvedeno jméno pana **ThDr. Jaroslava Šuvarského** za což se omlouvá redakce!

--- Letos v květnu uplyne 20 let, co zemřela **Miroslava Němcová**, roz. Šircová z Moštěnice. Vzpomíná *Olga Sykáčková*, dcera

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československé obchodní banky a.s., Poštovní spořitelna, Roztylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, mobil: 728 351 726, mail: m.necasova@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu hospodářky. Děkujeme!

Tiráž: Vydává „Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel“ pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Lubomír Sazeček. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádáné rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do konce každého měsíce na adr.: Lubomír Sazeček, Stamicova 288/3, 623 00 Brno, nebo e-mailovou adresu: sazecek@email.cz, tel.: Vodafone: 776 310 958, O2: 723 520 715. Podávání zálesek povoleno Česká pošta, a.s. odštěpným závodem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Stránky Sdružení vlastníků pozemků: www.vpnvos.cz, Stránky SČVP: www.scvp.eu, **Toto číslo vyšlo 05. 04. 2013**